2012 JÚN 27

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL
Központi Hivatal
Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály

Iktatószám: 3708025458

Ügyintéző: dr. Rónai Gábor
Ügyszám: 3708523482
Tárgy: pénzügyi közvetítői szolgáltatás adómentessége

Vadász Iván
adószakértő
részére

AD-KÖ Kft.

Budapest
Pf.:151
1364

Tisztelt Adószakértő Úr!

Tárgy szerinti ügyben a főosztályhoz intézett levelében foglalt kérdéseivel kapcsolatban a következőkről tájékoztatom.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: áfatörvény) 86. § (1) bekezdés b)-d) pontja alapján, a tevékenység sajátos jellegére tekintettel mentes az adó alól

- a hitel-, pénzkölcsön és egyéb, ilyen jogviszonyt megtestesítő szolgáltatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hitel) nyújtása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;
- a hitel nyújtásához kapcsolódó vagy egyéb biztosítéki célú kötelezettség vállalása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;
- a folyó-, betét- és ügyfélszámlával, fizetéssel, átutalással, csekk-, egyéb pénzköveteléssel és pénzügyi eszközzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, kivéve magát a követelés (kinnlevőség) behajtását;

Kérdése a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 2. számú melléklet I. rész 12.2 pontjában megjelölt ügynöki szolgáltatás adómentességének megítélésére vonatkozott.

Tekintettel arra, hogy az áfatörvény a közösségi áfa-rendszerek harmonizációs követelménye miatt a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Héa-irányelv) 135. cikkében meghatározott definíciókat veszi át, az egyes tevékenységek áfa-mentességének megítélésekor vissza kell nyúlni a Héa-irányelv elvi szintű rendelkezéseihez. Az irányelv preambulumának 35. pontja kimondja: „A saját források valamennyi tagállamban egységes módon történő beszedése érdekében közös adómentesség-lista elkészítésére van szükség." Az Európai Bíróság (továbbiakban: Bíróság) következetesen képviselt ítélkezési gyakorlata pedig ezt azzal nyomatékosítja, hogy az áfa-mentesség alá tartozó ügyletek tartalma sajátlagosan – sui generis módon – meghatározott, az a tagállamok joggyakorlatában nem különbözhet egymástól.

A másik fontos kapcsolódó alapelv, hogy ha az általános adózási szabályoktól eltérő megítélés esete jön szóba, az értelmezés során a megszorító értelmezés elvét kell követni. A Bíróság e tekintetben szintén állandó ítélkezési gyakorlatát a Héa-irányelv preambulumának 5. pontja is igazolja. E szerint ugyanis: „A HÉA-rendszer akkor valósítja meg a legnagyobb egyszerűséget és semlegességet, ha az adót a lehető legáltalánosabb módon vetik ki, és ha annak hatálya kiterjed a termelés és az értékesítés minden szakaszára, valamint a szolgáltatásnyújtás területére is.[...]"

A Bíróság esetjoga értelmében valamennyi tevékenység esetleges áfa-mentességét az előzőekben vázolt összefüggésrendszerbe ágyazottan kell vizsgálni, azaz az adómentes tevékenységeket egyrészt – mivel azok kivételt jelentenek a fő szabály alól – megszorítóan kell értelmezni, másrészt ezen adómentességeknek önálló közösségi értelme van, azokat nem lehet az egyes nemzeti jogrendszereknek megfelelően tagállamonként eltérően értelmezni. Következésképpen a konkrét szolgáltatás Hpt. szerinti minősítése az ügy általános forgalmi adómentességének megítélése szempontjából irreleváns.

Ugyanakkor az adómentesség alkalmazásához figyelembe kell venni az ügynök által nyújtott szolgáltatás tartalmát, így ha az nem merül ki az pénzügyi szolgáltatással kapcsolatos adatszolgáltatásban, az igénybevevők informálásában, hanem az például jelenti a pénzügyi szolgáltatás értékesítésének technikai lebonyolításában való részvételt, a szolgáltatás igénybevételéhez szükséges paraméterek igazolását, a vonatkozó űrlapok kitöltését, úgy ez a közvetítői szolgáltatás az Áfa-törvény 86. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján adómentes szolgáltatásnak minősül. Nem beszélhetünk közvetítői tevékenységről akkor, ha a megbízott alvállalkozó feladata pusztán a szerződéssel kapcsolatos adminisztratív feladatoknak, vagy azok egy részének ellátása (C-453/05. Investrand BV kontra Staatssecretaris van Financien), vagy csak például a szerződési lehetőségekről való tájékoztatás megadása.

Mindezekből következőleg álláspontunk szerint a Hpt 2. számú melléklet 12.2. pontjában meghatározott tartalmú ügynöki szolgáltatás, mely definíció szerint a közvetített ügylet megkötésének elősegítéséből áll, nem feltétlenül felel a 86. § (1) bekezdés b)-d) pontjában foglaltaknak. Az ügyletkötés elősegítését célzó tevékenység ugyanis a Pénzügyi Szerveztek Állami Felügyeletének honlapján elérhető, a hivatkozott törvényszöveg értelmezését segítő, „A pénzügyi intézmény ügyfelei által végzett „ügyféltoborzási" tevékenység, mely szempontok fennállása esetén minősül közvetítői tevékenységnek" című tájékoztatóban rögzített szempont rendszer szerint nem feltétlenül meríti ki a vizsgált adómentesítő rendelkezések Héa-irányelv szerinti fogalmát.

Tekintettel arra, hogy a konkrét szolgáltatás tartalma nem került a beadványban ismertetésre, ugyanakkor az előzőekből az is kiderült, hogy az adómentesítő szabály alkalmazhatóságának szempontjából a tevékenység Hpt. szerinti minősítésnek nincs relevanciája, ezért nem áll módunkban a tényállásban megjelölt ügynöki tevékenység adómentesítő szabály szempontjából történő megítélésére. Az előzőekben ismertetett szempontrendszer azonban segítséget nyújt a konkrét ügylet adójogi megítélésében.

Az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI.17.) AB határozatában rögzítettekkel összhangban tájékoztatom, hogy a válaszlevélben részletezettek szakmai véleménynek minősülnek, kötelező jogi erővel nem bírnak.

Budapest, 2012. június 21

Tisztelettel:

Dr. Horváth Ilona
főosztályvezető

Budapest 106.

Erről értesülnek:
1. a címzett
2. a központi irattár